

(כל הזכויות שמורות)

ממשלת ישראל תמשיך במדיניות המחרל שלה לגבי המתרחש בעולם הערבי. קו המסלול בעתיד יחיה: חכם וראוי, שחוא חקו הרשמי של מעצמות המערב, לגבי התוצאות האפשריות סאיווד טוריה מצרים.

ישראל תנסה להתקבל כחברה במועצת האירוסיה, אשר כה חברות ארצות אירופה המערבית. טיכיה של ישראל להתקבל חס טובים, אם כי הם מותנים בקבלתן של מרוקו וסוסייה.

רכבות הספרים המרוכזים במספריה הלאומית והאוניברסיטה לא יורדו מהר הצופים. למרות שבחשכם האחרון בין ישראל וירדן, הוסכם כי ישראל תוכל להעביר את הספריה לקרית האוניברסיטה חחוש, יורדו חסם רק אותם ספרים אשר אראפטר להשיג דוגמתם במקום אחר. השיקול: העברת הספריה עלולה ליצור רושם של ויתור על הר הצופים, ואולי גם לתביעה של סיפוח החר לירדן.

שינויים אלה מסתמנים בעתיד הקרוב בממשלת ישראל ובצמרת החסתררות: שגריר ישראל בהשיגסטון יקבל את סקומה של גולדה מאיר כשר חחוץ, גולדה מאיר תחזור לטשרד העבודה במקום מרדכי נמיר שיחזור לתפקידו חקודס כמזכיר כללי של ההסתררות, במקום פנחס לבון, אשר יפרוש מתפקידו. גולדה מאיר תחטטה, יחד עם זאת, לתפקיד הייצוג של סגן ראש המססלה. אין ליחס שססמעות סדינית לשינויים אלה, הנסשים ססיבות אישיות בלבד.

מתקרב מועד קשירת היחסים הדיפלומטיים בין ישראל וגרמניה המערבית. התווזה בכיון זה באה ביזמת ישראל. מסא"י תרבה לפרסם על חקלות למיעוט הערבי. למעשה, יחיה זה בעיקר רק פירסום חוזר ומוגבר להקלות שניתנו בעבר, ומסרתו להוציא את הרוח ממפרשי מקיי ומפיים בין הערבים. עשויות גם לבוא חקלות מסוימות ממצב המיעוט, אולם אין חושבים בשלב זה על ביסול הממשל הצבאי.

ביג"י יצא בעתיד הקרוב לחופשה ממושכת. מסרתו: להכין תוכנית מיבצעים למטה הבחירות של מפא"י, וגם מצע רעיוני למפלגה, לקראת הבחירות לכנסת הרביעית.

אין כמעט סיכויים לשינוי שיטת הבחירות. על אף רצונה של מפא"י לבטל את שיטת הבחירות הי קיימת, ולהנהיג שיטה איורית שתבטיח לה רוב סוחלט בכנסת, גם אם לא יעלה אחוז חקלות שלה על 31 הי אחוזים הנוכחיים, לא תחליח לגייס רוב בכנסת הנוכחית לקבלת החצעה.

לתשומת לב בחורי הישיבות והקשורים אתם: יחול שינוי בנוחג השיחרורים מסירות צבאי של לומדי חתורה. עד כה היה נהוג לחדות כליל את השירות הצבאי בעתיד גיוייסו חלק מבחורי הישיבות לשירות מילואים בחילות צחיל הרנילים.

ביג"י עשוי להתערב בי סיכמוך חקמת בריכתהשחיה בירושלים. הדבר יבוא, כנראה, כי תוצאה מפניה אישית של הרב יהודה ליב מיימון, שר הדתות בעבר ויידיו חותיק של ראש המססלה. בביקור בביתו של ביג"י, ביקש הרב הישיש כי ראש המססלה יעשה הכל למניעת חקמת בריכתהשחיה משותפת לגברים ונשים בעיר חקודס, כל עוד הוא חי בה.

היכוון לגל שכירתות של העובדים האקדמאיים. כל חנסיונות לסצוא סיכומייפשרה בתביעות השכר של חרופאים, מהנדסים ויחר העובדים האקדמאיים, עומדים על 50 חכסלון. המועד המסוער להתחלת חססיתות: תחילת חודס אפריל.

הממשלה עומדת לקבל מזכיר חרש, במקומו של זאב שרף. האישי ידוע עד כה בחוגים סצומצטיים, הפועלים סחאורי חקלעים של חחיים הציבוריים, והינו כבר עתה בעל השפעה עצומה. מינויו יבואו כחפעתה לחוגים רחביים.

יתחדש סיכמוך סביב כשרותו של נייר חררה. לפי חדו-חיים המתקבלים ברבנות חראשית, לא חוכנסו עדיין כל חסידורים שחובסחו על-ידי הנהלת המסעל, חחרב חראשי איננו במצברוח פשרני.

צפוי סיכמוך חמור בין מסא"י לבין חסרוגרסיבים, על רקע העתונות חלועזית. חפורגרסיבים עומדים מחאורי העתון חפולני גוביני, העומד עתה במצב קשה עקב חופעת יומון מפא"יי גדול בפולנית, בשם קורירי. חפורגרסיבים יאיטו לחוציא עתון בשפה חרומנית, בה יש כרגע חונפול למפא"י.

אין סיכוי להורדת מחיר הנפט והכנזין. למרות שהמחיר בשוק חעולמי ירד לאחרונה עד קרוב ל-50%, כך שאין כל חצדקה לקיום חחעלאה שנגבתה על-ידי המססלה בשעת חמצוקה למחרת מיבצע סיני, אין למססלה חשק לחתר על חכנסה נוחל זו.

קייזרפריזר" עשוי לחצליח בכל זאת בחקמת מסעל לחרכבת דיוליים בארץ, בשיתוף עם חברה אמדיקאית, ותוך שימוש בחכנסותיו במסעב זה.

העם מלים יפות

סיפור השבוע סופק על-ידי גברת בריטית כבודה בשם ברברה אמרסון מקלין. מיסיס מקלין, סקוטית בגיל העמידה, הגיעה לארץ במכונית-ננסית מסוג איזסה. המצוידת ב" מנוע-אופנוע בעל 2 כוחות-סוס.

הגברת מקלין הסתובבה בישראל, שמעה כי איישם בררום, על חוף ים-סוף, ישנה עיר-נמל בשם אילת. היא חשבה שהיא יודעת מה זאת עיר-נמל — משהו כמו חיפה, אמסטרדם או מרסיי. לכן, מבלי להסס הרבה, התישבה במכוונת שלה, הצבועה בצבע סגול, הורידה את המכסה מעל ראשה ושמה פעמיה דרומה. בארבע שעות הגיעה בכביש החרש מבאר-שבע לאילת.

רק שם נוכחה לדעת כי עיר-הנמל אינה כל-כך עיר, וגם לא כל-כך נמל. היא לא מצאה לה מקום לינה, בילתה את הלילה על כסא בפרוודור. מרגות חורה צפונה, עברה את המרחק לבאר-שבע בארבע שעות וחצי, ויצאה את הארץ הקרובה.

בצורה זו נתקלה הגברת מקלין בתופעה ישראלית נספזה מאד: המלים, שהן מטבע עובר לסוחר בישראל, אינן אומרות תמיד את אשר נדמה כאילו הן אומרות. כשם שעיר אינה חרקה עיר, אלא גם שורת צריסים בעלי חוץ, וכשם שנמל אינו חרקה נמל, אלא מזח קטן בעל חקמת לעתיד — כך דמוקרטיה אינה חרקה דמוקרטיה, אלא

מנחגי מק"י מיקונים, טובי, חיבי ווידנסקי כמו סיפג בליים

מה שטוב לזה המשתמש במילה, ובסחון אינו תמיד בסחון, אלא גם ההיפך מזה. גברת מקלין למדה לקח זה בזול — במחיר אינוחיות של לילה אחד, אולם אורחי ישראל עלולים לשלם באחד הימים מחיר יקר יותר בעד אינופלציה זו של מלים, היוצרת גן-עדן של טפשים, במקום שדרושים ערנות וחשבון-נפש.

כי בשעה שמסביב לישראל מתחוללת מהפכה איררה (ראה במרחב) הרי מסך של מלים-כזובות הוא אמצעי-מגן מפוקסק ביותר.

מיעוטים

מרי מזוין

806 בינואר, ביזז בו וביז בפברואר, הופעתו דיירי אחד הבתים ברחוב דיזנגוף בצפון תל-אביב מתכונה רבה באחת חדירות, שהיא טקסה בדרך כלל... רק לאחר זמן נודע לדרי הבית ההוא ברחוב דיזנגוף, כי במשך שלושת חמים הללו נערך באותה דירה חושבן חסביעי של מליאת הועד חסרכיזי של מקיי..."

בצורה דרמטית זו, לפי מיטב הסממנים של רומן-בלשים טוב, החל השבוע סיפור גדול במעריב. חוכנו: ערבי מקיי וורשים לקראו למרד מזוין נגד השלטון. בדיוק אותו סיפור, בנוסח קצת אחר,

הופיע בתריסר עתונים אחרים במדינה. בכל מקום חסם על הסיפור כתב של העתון. חוכן חספור סופק לו מן המוכן, באחד מבתרהקפה בתל-אביב.

המוסד שסיפק סיפורים מרעשים אלה לכל עתוני המדינה המקובלים עליו, וגם יום שורה של מאמרים ראשיים כמעט זהים בכל אותם העתונים, לא היה אלא מנגנון החושך, שהוליד השבוע את אחד ממסעות הפרסומת הגדולים ביותר מאז קום המדינה.

מחטרות משמאלי ומימין. לפי גיר-סת מנגנון-החושך, שהופצה בדרך שהפכה לי שיגרנית מאז רצח קסטנר, קרה הדבר הבא: למוסדות-הבסחון נודע על תכונה בקרב פעילי מקיי הערביים לקראת מרי אורחי מזוין של בני המעוטים במדינה. שליחים מטעם מנגנון-החושך הודיעו על כך למנהיגים יהודים של מקיי, כדי להע מיום על מוימת חכרייהם הערביים, כדי להזהיר רשמית את המפלגה. אחר-כך התכנס הועד המרכזי של המפלגה, ון ארוכות בהצעת-המרד אך דחה אותה.

צמרת מקיי הכחישה את הסיפור כולו בשצף-קצף, טענה כי כל הענין אינו אלא פרובוקציה, שבאה להכין מסעדיכוי נגד המפלגה, או נגד הציבור הערבי. גם חוגים הרחוקים ממקיי התיחסו בחשך לסיפור זה. לכמה לבבות התגנב החשך כי אחרי ששני בתי-משפט נתנו סטירת-לחי לש.ב. וקבעו כי אין קיימת מחתרת ימנית בארץ, נועץ מנגנון-החושך להמציא מחתרת שמא, לית, כדי להוכיח את יעילותו ואת זכות קיומו. מכיון שרוב אורחי ישראל שונאים את מקיי, וחושדים בכל ערבי, היו הגילויים החרשים שימושיים מאד למסרה זו.

אחרי סיפורי-ההבאי השונים שהופצו על מחטרות למיניהן, לא עורר הסיפור גם הסעם אימון מלא. האורח הנאור נשאר נבוך וחסרי דיעה, המתין להוכחות של ממש. כי כשמתקוטטים שני מוסדות כמו מני גנון-החושך ומקיי, ששניהם מזדהים בי זילזול טוטאלי לאמת האובייקטיבית, קשה היה לקבוע מסמרות.

מורדים או שותפים? מסעי-הפרסומת המפוקסק כשלעצמו לא היה חשוב ביותר לא היה שום ספק כי בשנת 1958 עדיין נמצאים ערביי ישראל במצב של דכאון ופחד, המונע מראש הצלחת כל מרי אורחי. לא היה גם ספק כי השלטונות מסוגלים לחסל כל מרי כזה תוך 24 שעות.

אולם בכל זאת הביאו להטוטיה-הפרסומת של מנגנון-החושך הועלת רבה: הם הסבו מחוש את תשומת-הלב הציבורית לבעיה שחשיבותה גדלה והולכת מיום ליום, ואשר הממשלה מנסה מזה עשר שנים להעלים ממנה עין. היתה זאת בעית עצם קיומו של המיעוט הערבי בישראל.

בעולם הערבי מתחוללים שינויים עצוי מים, הזורעים חקדה בלב כל ערבי לאומי בעולם, וגם בישראל. שתי מדינות ערביות גדולות התאחדו, במיבצע שנראה כראשית איחורו של העולם הערבי כולו. עבד אל-נאצר חפך דמות מרכזית בורה העולמית.

בתנאים אלה קשה לצפות כי הדור החדש של ערביי ישראל, שנדבק מן הדינאמיות החברתית והגאואה הלאומית של הרוב הערבי במדינה, ירכין את ראשו לאורך ימים, יסתפק במעמד של אורחים נדכאים ומש-פלים, תחת שלטונו הממאיר של המימשל הצבאי החדר ברשיון-תנועה משפלי, הפ קעתו השירותית וההמונית של פרקציות, השימוש במימשל הצבאי לצרכים כלכליים מפוקפקים ביותר — כל אלה זורעים זרע של שנאה, שיוביט כבוא היום יבול-באושים.

עשר שנים אחרי חקמת המדינה לא השי תפר מצב זה, אלא נעשה רע יותר מבחינה נפשית. אם הסיפור על הכנות-המרי הי קומוניסטיות מצוץ מן האצבע הארוכה של מנגנון-החושך — ואם לא — הרי דבר אחד ברור: לא יעברו שנים רבות ומרי כזה יהיה אפשרי, ואפילו בלתי-ינמנע — אם לא תחולל המדינה עד אז מהסכה מוחלטת בגישתה לערביי ישראל, תתן להם מעמד של שותפים מלאים.

צבא

מירון נסים עשה

מהרגע בו נלקח משה נסים, 22, בנו של הרב חראשי, למחנה חקלט של צה"ל, השתנה אורח-חיו לגמרי. כמו כל מירון רגיל, מצא את עצמו יושב על כסאו של הספר, וזכה לתספורת הצבאית הראשונה. הוא גאלץ להתיצב גם מול הצלב. כשהוא